

[Holstein.]
som Medlem af Folkenes Forbund, nu da Neutralitetsbegrebet, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen saa rigtigt har gjort opmærksom paa, er et ganske andet, end det var, før Folkeforbundet blev stiftet — underhaanden at søge militærpolitisk Orientering i England, i Frankrig maaske og hos andre os venligtsindede Magter, som er Medlemmer af Folkeforbundet.

Hvis vi gjorde det, nærer jeg ikke Tvivl om, at de paagældende Militærautoriteter og navnlig Marineautoriteter — man maa vel betragte England som den førende Magt paa det marinetekniske Omraade i Øjeblikkets Europa — vilde hævde, at naar Danmarks økonomiske Midler ikke er større, end de er i Øjeblikket, saa var det heldigere at anvende de Penge, der nu anvendes til Orlogsskibe, til at faa første Klasses Torpedobaade og Undervandsbaade.

Forholdet er jo det, at i Realiteten, hvis vi vil maale det med Tidens Krav — som den højtærede Forsvarsminister siger: Tidens Krav — militærteknisk set, saa har vi i Øjeblikket ikke noget, som med ret megen Ret kan kaldes en tidssvarende Flaade, og det gælder i mine Øjne, det gentager jeg, først og fremmest de saakaldte Orlogsskibe. Derimod har vi i 1922 faaet en mægtig Stab af Marineofficerer. Om jeg ikke tager fejl, har vi 6 Kommandører, en for hver Plim-soller, vi har 20 Orlogskaptajner, vi har 48 Kaptajnløjtnanter, og vi har 48 Søløjtnanter af første Klasse, det vil sige 2 Kaptajnløjtnanter og 2 Søløjtnanter af første Klasse for hver af de forældede Undervandsbaade og Torpedobaade, som vi i Øjeblikket har.

Jeg tør sige, at hvad Personellet angaar, manglede det ikke paa Sagkundskab fra Marineautoriteternes Side i 1922. Og naar jeg dertil føjer, hvad vi i dette Land har baade af kommanderende Admiraler og pensionerede Admiraler, tør jeg nok sige, at vi er vel rejst. Men jeg tror, det havde været heldigere, om man i 1922 — nu, 5 Aar efter, synes man i marinesagkyndige Kredse at begynde at indse det — havde lagt noget mere Vægt paa, at vi havde Skibe, end paa, at vi havde Officerer og endda et Overtal af Officerer til Skibe, som ingenting er værd.

Jeg skal til Slutning blot gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for de Konservative (Parkov). Han hævdede, at det, det kom an paa, var, at den lille Stat havde sine militære Forhold — saaledes udtrykte han sig — saaledes i Orden, at vi dog i nogen Maade, naar Krigen kommer, kan løse de Opgaver, der da ligger for. Ja, jeg

gentager, at Spørgsmaalet om, hvorvidt vore militære Forhold er i Stand til at staa Maal med de Opgaver, der kommer til at ligge for, er først og fremmest et udenrigspolitisk Spørgsmaal, og derfor er det, gentager jeg, Landets ansvarlige politiske Styrere, som har Ansvaret paa dette Omraade, og de har ikke Spor af Berettigelse til at skyde sig ind under en Sagkundskab, der Gang paa Gang har vist sig saa splittet og saa delt og saa langt fra at være paa Højde med Alvoren i de Spørgsmaal, der forelagdes dem.

Og hævder man det Grundsynspunkt, som Ordføreren for de Konservative har gjort gældende, saa mangler der blot det ene, som vi aldrig her i Danmark har kunnet bekvemme os til at gøre Skridt til, nemlig at faa det udenrigspolitiske, det strategisk-politiske Grundlag fuldstændig klarlagt, inden vi begynder at diskutere Detailler om Rytteri, om beredent Fodfolk o. s. v. Naar vi først har det strategisk-politiske og udenrigspolitiske paa det rene, saa vidt det er menneskeligt muligt, da kan vi begynde at diskutere Detaillerne i et Militærforslag. Men saa længe man ikke vil det, saa længe man ikke vil tage de udenrigspolitiske Konsekvenser baade af vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund og af de storpolitiske Forhold i Udlandet, er det i Virkeligheden ganske ørkesløst at diskutere Detailler i et Militærforslag og navnlig i et Militærforslag som det, den højtærede Forsvarsminister her har lagt paa Tingets Bord. Jeg finder, at det i saa ringe Grad — i *saa ringe Grad* — svarer til det, den højtærede Forsvarsminister kalder Tidens Krav, Forholdene og de Opgaver, vort Militærvæsen kan ventes at komme til at staa overfor, at jeg for mit Vedkommende om muligt endnu stærkere end i 1922 vil sige: Nej og atter Nej, her leger jeg ikke med.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Talere. Saafremt det skal blive muligt at tilendebringe Forhandlingerne, uden at det bliver nødvendigt at afholde Aftenmøde, maa jeg henstille til ærede efterfølgende Talere at fatte sig kort.

Willesen: Den højtærede Forsvarsministers Replik til mig, at han ikke forstod den Logik, der førte fra Opfattelsen af, at Ordningen af 1909 har været af nogen Betydning i Retning af at holde os udenfor Krigen i 1914, til det Standpunkt, jeg indtog nu, at Forsvarsordningen efter det Forslag, der foreligger, vilde være meningsløs, forekommer mig at være et sjælden klassisk Eksempel paa en villet Misforstaaelse, idet